

Скарбничка

**АПЕЛЬСИНОВАЯ
СДАЧА 2**

СТРАНА ЗДОРОВЬЯ 4

СМІТНИК 5

ДЕТИ МАЯКА 6

ВЕРНИ, КАК БЫЛО 7

**КУДИ СХОВАТИСЯ
ВІД ЛЮТИХ МОРОЗІВ? 8**

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

ЧЕРЕЗ ВОДИ 11

СЫНОВЬЯ 11

НА КАТКУ

День був сонячний. Лід виблискував на сонці. Людей на катку було небагато. Маленька дівчинка, кумедно розставивши руки, їздила на ковзанах від лавки до лавки. Два школярі підв'язували ковзани і дивилися на Вітю.

Вітя здійснював на льоду різноманітні трюки – то їхав на одній нозі, то кружляв.

– Молодець! – вигукнув один із хлопців.

Вітя чимдуж проїхав по колу катка, блискавично повернув і наскочив на дівчинку. Дівчинка втратила рівновагу і впала. Вітя злякався.

– Вибач... Я ненавмисне... – сказав він, обтрушуючи з її шубки сніг. – Боляче? Сильно вдарилася?

Дівчинка крізь біль усміхнулася:

– Коліно трохи болять...

Позаду пролунав сміх хлопців.

«Наді мною сміються!» – подумав Вітя і з неприємним відчуттям відвернувся від дівчинки.

– Оце так дивовижа – коліно! От плакса! – вигукнув Вітя, проїжджаючи повз школярів.

– Іди до нас! – покликали вони.

Вітя підійшов до хлопців. Утрюх, взявшись за руки, вони весело каталися на катку. А дівчинка сиділа на лавці, терла забите коліно і плакала...

В. Осєєва

Дорогі наші юні друзі, не будьте байдужими до тих, кому потрібна ваша підтримка та допомога. Можливо, колись вона знадобиться і вам.

«Будь завжди добрим, носи у своїй душі світле сонечко любові до всього світу, адже ти – Людина!» – писав В. Сухомлинський.

Соедини
точки
и раскрась.

НАЙГОЛОВНІШЕ

БЕРЕЖИ СВІЙ ЗІР

5

КРАПИНА

10

АПЕЛЬСИНОВАЯ СДАЧА

Когда ты маленький да еще только что переехал на новую квартиру, не совсем уютно выходить во двор в первый раз: ты никого не знаешь, тебя никто не знает. Целый день мы с сестрой старались помогать родителям, занятым распаковкой вещей, но снег и зимнее солнце звали во двор. В конце концов мама скомандовала тепло одеваться и отправилась гулять.

Морозный воздух сразу же принялся щипать наши лица. Неподалеку несколько ребят чуть младше нас гуляли под присмотром своих мам. Пока я раздумывал, чем бы заняться, сестренка натянула рукавички и отправилась копать в снег. Я присел рядом с ней, раздумывая над тем, что же мы сейчас будем строить из снега.

— Ну и что вы здесь делаете, малявки? — вдруг услышали мы жесткий мальчишеский голос.

Мы подняли глаза вверх и на фоне морозного синего неба увидели двух мальчиков. Они были явно старше и смотрели на нас со злой усмешкой.

— Мы играем, — ответил я, пытаюсь бороться с неприятным чувством подкатившего к горлу страха. Сестренка молчала.

— А может, подеремся? Иди-ка сюда, малявка, — угрожающе продолжал мальчик.

И они стали толкать меня и ставить мне подножки. Если честно, я хотел расплакаться. Поспешно взяв сестренку за руку, я направился к дому. Она шмыгала носом, уже готовая расплакаться.

Когда мы появились на пороге квартиры, мама, конечно же, удивилась.

Ведь мы еще никогда не возвращались с прогулки так быстро да еще с испуганными лицами. Мы рассказали ей о произошедшем и заявили, что гулять больше не пойдем. Мама заволновалась, а папа сказал, что поговорит с теми мальчиками. Он так и сделал. Но когда мы в следующий раз снова вышли на улицу, стало понятно, что те двое стали относиться к нам еще хуже. Ведь теперь мы в их глазах были еще и ябедами, которые нажаловались на них.

Каждый вечер мы молились о том, чтобы Бог помог нам решить эту проблему мирным путем. Папа не хотел применять силу, а я думал: «Ну как их еще уговорить? Просто дать сдачи, чтобы они больше к нам не приставали!» А папа говорил о том, что мы должны побеждать зло добром. Только я не мог понять, каким таким добром можно победить тех злых мальчиков...

В тот день сестренка отказалась идти гулять. Я вышел на улицу один, и они почти сразу, словно из ниоткуда, появились около меня. Снова страх. Я ничего не мог с этим поделать: они были на несколько лет старше и намного сильнее меня!

— Я не отказываюсь помогать, — сказал папа, когда я, почти плача, зашел домой и рассказал ему о случившемся. — Я хочу, чтобы ты хотя бы попробовал действовать так, как учит Бог.

— Но как? — спросил я.

Все вчетвером мы встали в круг и снова попросили Бога помочь нам понять, каким добром мы можем победить тех двух мальчиков.

— Смотрите, у нас как раз два апельсина, — вдруг сказала мама. — А что если

сделать так: когда эти мальчики снова подойдут к тебе, подари им апельсины.

Но я сомневался: что это за оружие — апельсины? Да и кому приятно постоянно бояться и убегать, не в силах дать сдачи тем, которые сильнее тебя? Мама стала уговаривать меня, но я отказывался. Тогда сестренка вдруг сказала:

— Я пойду с тобой. Я буду рядом.

И она начала натягивать сапожки. Моя маленькая сестра решила поддержать меня! Мы оделись, с трудом засунули апельсины в карманы и пошли вниз по лестнице на улицу. Ждать пришлось недолго. Снова жесткий голос старшего, снова обидные слова, но надо было идти до конца. Мы вытащили на морозный воздух два сладко пахнущих оранжевых «солнца» и протянули их мальчикам:

— Угощайтесь.

Словно что-то произошло. Мальчики перестали ухмыляться и широко открытыми глазами смотрели то на апельсины, то на нас. Мы все молчали, и мне казалось, что я слышу дыхание сестренки, прижавшейся к моему локтю.

— Зачем это? — нарушил молчание тот, который был младше.

— Просто так, — спокойно ответил я.

Они с растерянным видом взяли апельсины и ушли. Мы еще немного постояли на улице и вернулись домой.

Чем закончилась вся эта история? Через несколько недель эти мальчики снова подошли к нам, назвали свои имена... и мы стали друзьями.

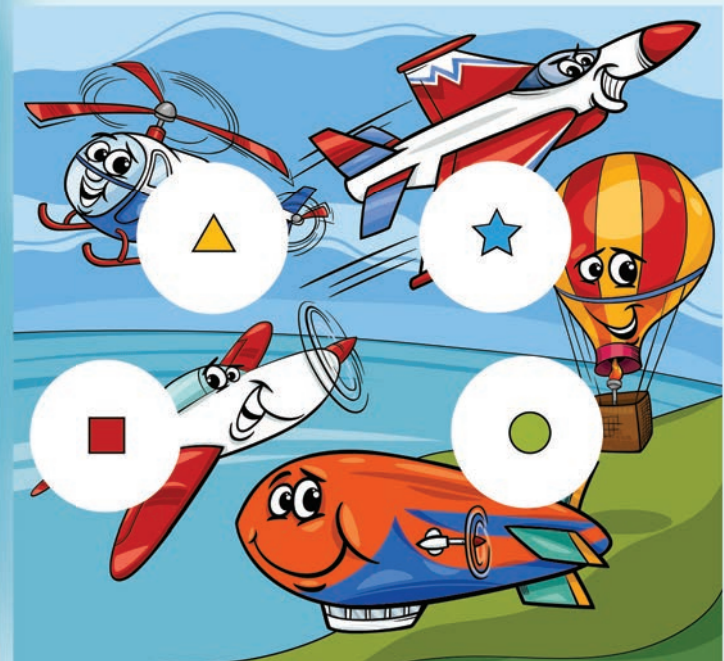
Записала
Александра Ланц

ДЕКАБРЬ

Нарядились в лесу
Все березки и елочки.
Я домой принесу
Эти чудо-иглочки.
Ох, и пахнут они,
Будто свечи душистые,
И, как зимние дни,
Все в снегу, серебристые.
Пусть лесной аромат
По жилью разливается,
Даже дома зима
Тихо мне улыбается...

Найди фрагменты из картинки
и нарисуй в кружочке.

Помоги друзьям встретиться,
пройдя лабиринт.

ЛАБИРИНТ

ЛУЖАЙКА

Какие из рисунков 2–10 не являются фрагментами картинки?

Марія Власюк

НАЙГОЛОВНІШЕ

Почалася справжня сніжна зима. Сніг ішов цілий день і всю ніч. Віка, Вітя, Максим і Богдан поверталися додому зі школи. Знайомтеся: Віка і Вітя – двійнята, вони завжди разом, Максим – їхній сусід і друг, а Богдан – новенький у їхньому класі.

– Ого, скільки снігу випало! Можна вже й лижі діставати, – радісно зауважив Вітя.

– О, так, – підтримав його Максим, – я дізнався, що біля лісу є чудова гірка. Правда, це далеко, але на лижах ми за 20 хвилин доберемося.

– Біля лісу? І справді далеко, – зауважила Віка.

– Але це варте того, Віко! – не обертаючись, відповів Максим. – Ти знаєш, яка там гірка?! У Карпати не потрібно їхати.

– Якщо так, то ми готуємо лижі, – з радістю погодився Вітя.

– І в неділю – усі на лижі і на гірку! Ох, не дочекаюся! – радів Максим.

Усі з радістю підтримали Максима. Тільки Богдан, який ішов позаду, чомусь посмутнів, але ніхто цього не помітив.

У неділю о десятій годині всі на лижах стояли у дворі. Не було тільки Богдана.

– Та де ж він? – нервував Максим.

– Потерпи, Максе, – заспокоювала його Віка.

Раптом з-за рогу виїхав на лижах Богдан. Їхав він якимось незграбно.

– Ми вже тебе зачекалися, – сказав Максим, коли хлопчик нарешті порівнявся з ними. – Ти що, вперше на лижі став?

– Ну, взагалі-то, ні, – ніяковіючи, відповів Богдан.

– Ну що ж, тоді вперед, – скомандував Максим.

Максим енергійно відштовхувався палицями, і його лижі швидко і легко поїхали по снігу. Він вирвався вперед, за ним намагався не відставати Вітя, їх наздоганяла Віка.

– Зачекайте Бодю, він відстав, – гукнула вона хлопцям.

– Нехай доганяє, – нервово відповів Максим.

І все ж усі зупинилися. Обернувшись, вони побачили, як незграбно їхав Богдан. Лижі раз за разом чіплялися одна

за одну. До того ж йому заважав рюкзак за спиною.

– Ще й рюкзака взяв, – сердито пробурчав Максим.

Але все ж дочекався, поки Богдан наздогнав їх, а потім, не обертаючись, поїхав уперед.

– Допоможіть! – невдовзі почувся Богданів голос. – Я застряг у заметі!

Віка відразу розвернулася і поспішила рятувати свого друга, а Максим, навпаки, ще швидше поїхав уперед. Вітя почав наздоганяти його.

– Максиме, потрібно допомогти Боді, – загукав він.

– А як йому допомогти? – сердито проказав Максим, нарешті зупинившись. – Він же зовсім не вміє їздити на лижах: то заплутається, то в заметі застрягне, а ще й рюкзак взяв.

– Але ж Бодя – наш друг, ми повинні йому допомогти!

– А я хіба не друг?! Віка йому може!

І Максим, енергійно відштовхнувшись, швидко поїхав уперед. Вітя, щоб не залишати друга самого, поїхав за ним.

А тим часом Віка вже під'їхала до Богдана. А він, бідний, майже по пояс застряг у снігу.

– Зараз, Богдане, я тобі допоможу, – співчутливо заговорила Віка.

– Дякую, Віко, ти – справжній друг, – тихо промовив Богдан.

Віка руками розчистила сніг і звільнила Богданові ноги від лиж.

– Нічого, Богдане, не хвилюйся, я тебе не залишу, я тобі допоможу. У тебе нічого не болить?

– Напевно, трішки ногу підвернув.

Зараз трохи посиджу, відпочину і піду додому, – присідаючи на засніжений пенек, сказав Богдан. – Я тобі дуже вдячний, а тепер наздоганяй Максима і Вітю, поки вони далеко не від'їхали.

– Ні, Богдане, – заперечила Віка, – я тебе не залишу. Ти трішки посиди, а потім я тебе навчу на лижах їздити.

Богдан нарешті усміхнувся:

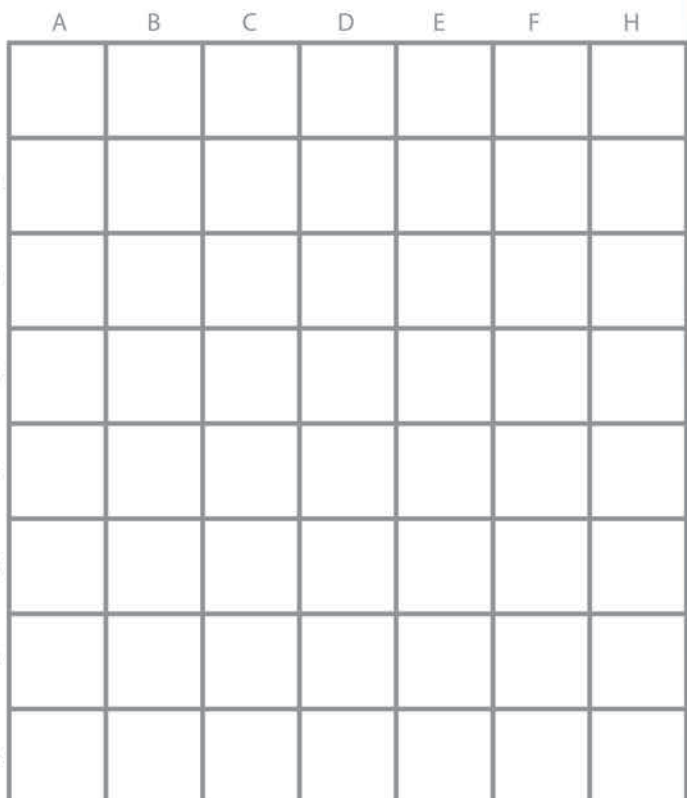
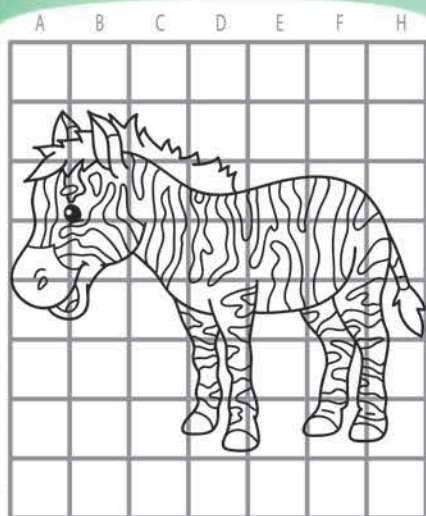
– Ну, якщо ти мені допоможеш, то я готовий розпочати хоч зараз.

Богдан одягнув свої лижі і взяв у руки палиці...

ДАЛІ БУДЕ

ЗЕБРА

Нарисуй зебру, копіюючи зображення по кліточкам.

СТРАНА ЗДОРОВЬЯ

Ребята, вы знаете, что крепкое физическое здоровье – это обязательное условие счастливой жизни? Никакие дорогие вещи, ценные приобретения не заменят его человеку. Что же нужно делать, чтобы быть здоровым?

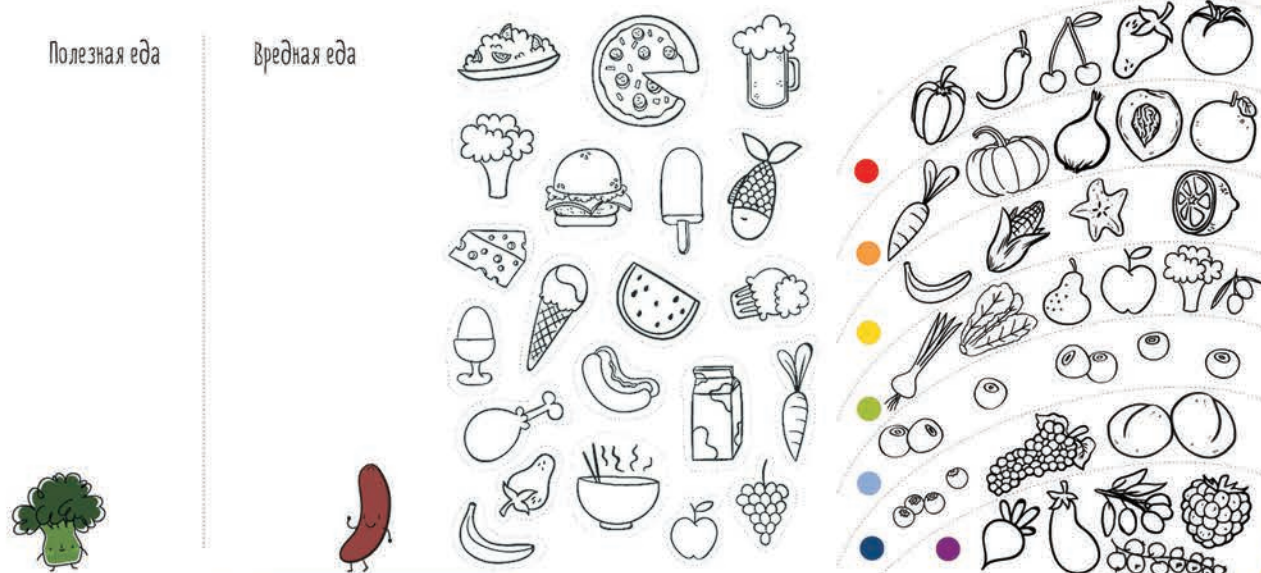
Первое – правильное питание:

- избегайте вредных продуктов (вместо сладостей и газированных напитков – фрукты и соки, вместо «хот-догов» и пиццы – каши и овощные блюда, также не забывайте о молочных продуктах, орехах и бобовых);
- тщательно пережевывайте пищу;
- не перекусывайте;
- не переедайте.

Распределите продукты правильно. Раскрасьте радугу питания.

Полезная еда

Вредная еда

Второе – физическая активность

Нужно побольше двигаться и побороть свою лень. Физкультура и спорт укрепляют мышцы, а также способствуют повышению иммунитета.

По горизонтали:

7. Вид зимнего спорта.
8. Игра в мяч с попаданием в корзину.
10. Игра в мяч в воде.
11. На них съезжают с гор зимой.
12. На чем катаются фигуристы?

По вертикали:

1. Вид спорта, в котором используются ракетка и волан.
2. Спортивная обувь.
3. Вид борьбы в перчатках.
4. Игра в мяч.
5. Что забивают в ворота при игре в хоккей?
6. Вид спорта, необходимый при защите.
9. Подobie коньков, используемых на асфальте.

Третье – гигиена и чистота

Очень важно не забывать мыть руки, принимать ежедневный душ, ухаживать за волосами и телом. Это – залог опрятного внешнего вида.

Найдите на картинке как можно больше средств для гигиены. Сколько их? Перечислите.

Четвертое – вода

Вода – основа всего живого, без этой прозрачной бесцветной жидкости человек не сможет прожить больше нескольких дней (даже если у него будет вдоволь пищи!). Для того, чтобы мы себя хорошо чувствовали, каждому из нас необходимо выпивать в сутки до двух литров жидкости.

1. Заготовки. Вырежьте из трафарета полосочку шириной 5-6 см, а также изображение сов.

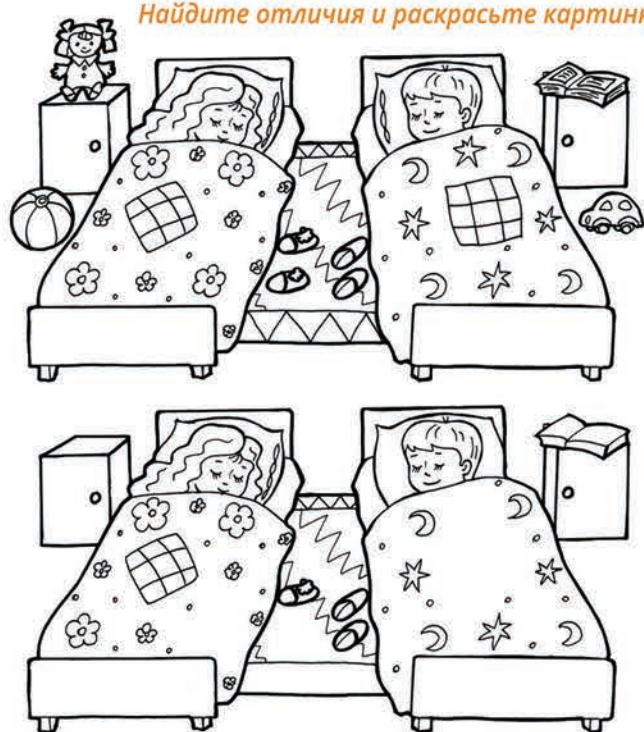
2. Приклейте их скотчем к бутылке. Готово!

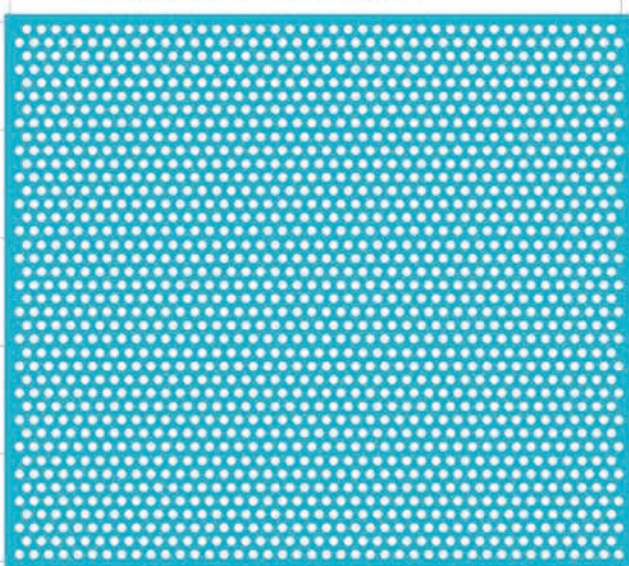
Пятое – режим дня и полноценный сон

Очень важно все делать по порядку и в назначенное время, а также высыпаться, чтобы быть здоровым и хорошо себя чувствовать. Стоит постараться и отводить для сна не менее 7 часов в сутки, тогда организм будет чувствовать себя выспавшимся и полным энергии.

Найдите отличия и раскрасьте картинку.

Чтобы вода была всегда при себе, необходимо носить с собой бутылку. Давайте сделаем эту обычную вещь необычной!

Алла Кривоносова

БЕРЕЖИ СВІЙ ЗІР

Другокласниця Інга залюбки читає дитячі книжки. Особливо їй подобається читати оповіді про захопливі подорожі та пригоди. А ще вона охоче читає різноманітні дитячі та дорослі газети, де надруковані цікаві історії, які вирізає та приклеює до зошита.

Одного разу, коли надворі була негода, Інга вивчила уроки, а потім вирішила приклеїти кілька вирізок із газети. Вона взяла баночку із клеєм і почала вирізати. Дівчинка низько схилила голову і почала приклеювати вирізку до зошита.

Та раптом велика краплинка клею вилетіла з-під пензлика і потрапила просто до правого ока дівчинки. Тієї ж миті дитина із зойком схопилася за око і почала

його сильно терти. Було дуже боляче, дівчинка нічим не могла собі зарадити, їй потрібна була стороння допомога. Око дівчинки швидко почервоніло і почало боліти ще сильніше. Поблизу Інги перебувала старша сестричка Таня. Сестричка Інги розуміла серйозність ситуації, адже травма ока може призвести до погіршення зору. Вона покликала на допомогу бабусю, котра повідомила батька дівчинки.

Тато Інги, прийшовши, допоміг розгубленій дівчинці одягнутися, і вони побігли до лікарні. Черговий лікар надав Інзі необхідну медичну допомогу.

Дівчинці здавалося, що час тягнувся довго. Лікар зауважив, що якби батько та дівчинка зволікали, то зір

дівчинки міг би погіршитися. Чуйний лікар похвалив дівчинку за терплячість, потім порекомендував деякі ліки, щоб зупинити запальний процес ока. Понад усе в ці хвилини Інга бажала, аби її око знову було здоровим і вона могла все чітко бачити. Тільки зараз вона по-справжньому зрозуміла, яка це цінність – зір.

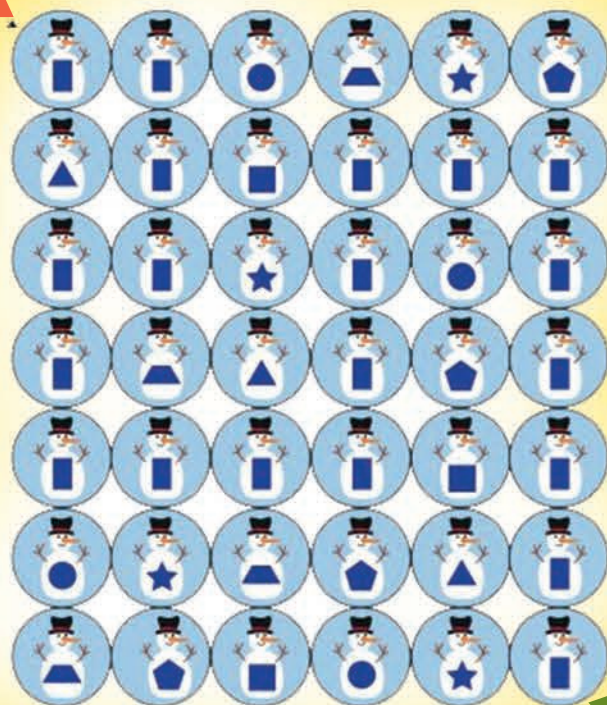
На довго запам'ятався дівчинці цей життєвий урок. У подальшому вона ставилася до свого зору з надзвичайною обережністю. Зір – це дорогий дар людині від мудрого Творця, адже саме завдяки йому ми споглядаємо увесь чудовий світ, дбайливо створений для нас. Тож бережіть цей найдорожчий дар, друзі!

РУКАВИЧКИ Домалюй половинку.

СТАРТ

Пройди шлях від старту до фінішу, рухаючись лише по прямокутниках.

ФІНІШ

НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ

СМІТНИК

Зіна навчається вже в другому класі. Мама хоче, щоб Зіна була в неї помічницею. Вона сказала:

– Зіно, щодня будеш хату підмітати. А сміття на смітник виносити.

Стала Зіна щодня хату підмітати. Але не захотілося їй виносити сміття, бо смітник далеко.

Подивилася Зіна на смітник, огорожений низьким тином, та й вирішила: можна ж сміття під шафу підмітати. Підмете Зіна в

хаті, а сміття – під шафу.

Шафа біля її ліжка стоїть. Прийшла раз Зіна зі школи, бачить: сидять тато й мама. Узяли мама з татом шафу, перенесли на інше місце. Там, де стояла шафа, купа сміття.

Опустила голову Зіна, почервоніла. Приніс батько із двору парканчик і ставить його коло сміття.

– Що ви робите, тату? – запитує Зіна.

– Та смітник треба ж загородити. Тепер смітник буде в нас у хаті.

Ставить тато паркан і ліжко Зіни огорожує разом із смітником.

Заплакала Зіна й просить: – Ой, таточку, я винесу сміття! Не хочу, щоб у хаті був смітник...

Зіна взяла відро й винесла сміття аж за город, на смітник, потім помила підлогу.

В. Сухомлинський

Артур Максвелл

ДЕТИ МАЯКА

Это случилось много лет тому назад. На далеком скалистом берегу стоял маяк. Каждую ночь его яркий луч света пробивался сквозь кромешную тьму над прибрежными водами.

Медленно скользя, луч маяка то ярко вспыхивал, то тускнел, то снова становился ярче, предупреждая, что внизу притаились скалы. Благодаря этому лучу корабли, ночью проплывавшие мимо, могли безопасно дойти до гавани. Когда капитаны видели свет, они знали, что все хорошо.

Зимой и летом горел свет на маяке. В долгие темные ночи этот свет никогда не угасал.

Здесь, на маяке, в одиноком доме жила семья: муж с женой и двое их детей, Пол и Рэне. Жизнь их протекала тихо и была необычной: домом служила высокая, тесная башня, а главной обязанностью было следить за тем, чтобы ночью ни на минуту не погас прожектор.

Однажды в вечерних сумерках отец, как обычно, поднялся по узкой лестнице, чтобы включить прожектор. Но через несколько минут он спустился вниз, вид у него был нездоровый.

«Кажется, я заболел», — сказал он, опускаясь в кресло.

Мама подбежала к нему в сильном волнении. Было

ясно, что он серьезно болен. В один момент всех охватила тревога, дети растерянно наблюдали за происходящим.

Спустя некоторое время, когда отец уже лежал в постели, Пол спросил:

— Мама, а как же быть с прожектором?

— Иди и посмотри, — ответила мама, — я не могу сейчас подняться наверх.

Пол и Рэне тихонько вышли из комнаты и стали подниматься по холодной лестнице.

Наступила ночь. Надвигался шторм, бледная луна скрылась за темными тучами. Внизу огромные волны разбивались о скалы, с шипением разлетались соленые брызги.

Свет горел, но что-то было не так. Море было темное, луч прожектора освещал лишь землю, не достигая воды.

— Рэне! — закричал Пол. — Луч слабый, корабли не смогут увидеть его! Что нам делать?

— Можешь ли ты запустить машину? — спросила Рэне.

— Я попробую, — ответил Пол.

Пол много раз видел, как это делал отец, и думал, что у него получится. Но вскоре он понял, что с машиной что-то произошло. Вероятно, какая-то деталь вышла из строя, и он не мог запустить механизм.

— Что же нам делать? — вскричала Рэне.

— Вот здесь огромное ручное колесо, — сказал Пол.

— Но ты же не сможешь один повернуть его!

— Давай попробуем вместе, — предложил Пол. — Не забывай, Рэне, мы — дети маяка.

— Я помогу тебе! — откликнулась Рэне.

Ухватившись за огромное колесо, дети попытались повернуть его. И оно пошло! Как они обрадовались, ведь теперь корабли могли видеть свет!

Час за часом они продолжали крутить колесо. Ни одна ночь прежде не казалась им такой длинной. Руки устали, ладони кровоточили. Минуты казались часами, а часы — долгими днями. Дети измучились и плакали от бессилия. Но вокруг маяка бушевало море и не стихал шторм. Там, внизу, лежал больной отец, мама ухаживала за ним. А дети маяка все крутили, крутили, крутили колесо. Наконец, уже совсем обессиленные, они заметили светлую полосу на востоке — настало утро, и можно закончить работу.

Капитаны в ту ночь видели свет маяка и благодарили Бога за это, но они не знали, что в это время происходило на маяке, и не подозревали о героизме двух маленьких детей, верно исполнивших свой долг.

Сосчитай все предметы и запиши ответ.

ФИЛВОРД

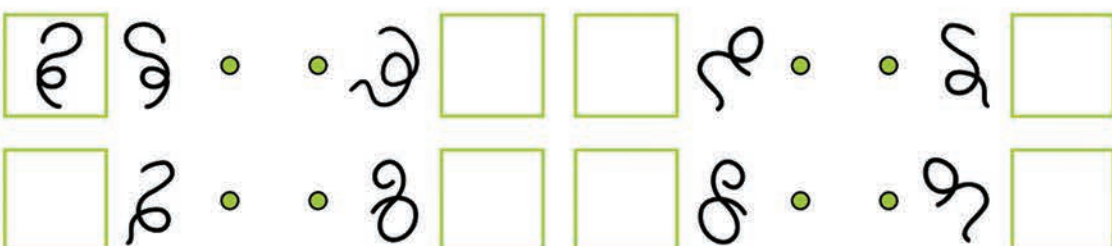
Среди этих букв спрятались 18 слов. Эти же слова нарисованы на картинке. Соединять буквы можно во всех направлениях — справа налево, слева направо, сверху вниз и снизу вверх.

Л	Г	С	Г	О	С	У	Д	Ё
Ы	Ж	Н	Е	В	Д	Г	Б	Л
У	Н	И	К	И	К	Р	О	Е
Ш	А	Н	Р	К	А	Р	У	Б
И	А	К	К	О	Т	О	А	Ь
Ж	Ы	К	Н	А	П	Р	Ы	Р
К	Л	И	К	С	К	А	Б	И
О	Н	А	В	З	О	Ч	М	А
И	Ь	Л	К	И	Д	К	А	Л
И	К	Е	Н	К	У	М	Ч	Ь
О	В	Е	Т	О	Ф	К	И	У
Ч	Ю	Д	А	А	Р	К	А	К
К	А	П	Л	Ш	Т	Ш	Ю	Л

КУМЕДНІ ШНУРКИ

Для кожного шнура, розташованого ліворуч, знайди його відображення, розташоване поруч. З'єднай їх лінією. Намалюй поруч з кожним шнурком його дзеркальне відображення, як показано на прикладі.

Цікаві факти про зиму

У середньому сніжинки падають зі швидкістю 5 км/год.

Не існує однакових сніжинок, але всі сніжинки мають 6 сторін.

Холодна зима збільшує апетит людини.

Взимку деякі тварини змінюють своє забарвлення на білий колір: песець, заєць, арктична куріпка та ін.

Боязнь снігу називається хіонофобією.

Зима в Північній півкулі триває з 22 грудня до 21 березня, а в Південній півкулі – з 22 червня до 21 вересня.

У грудні наша Земля знаходиться ближче до Сонця, але, незважаючи на це, – грудень найкоротший і найтемніший місяць року.

У 2008 році в місті Бетел (США) був зліплений найбільший сніговик у світі заввишки – 37 м. На створення сніговика було використано приблизно 6000 тонн снігу. Сніговика назвали «Олімпією» на честь сенатора штату Олімпії Сноуї. Розтанув сніговик остаточно тільки влітку того року. Що ще цікавіше, творці і в 1999 році зліпили сніговика висотою 35 метрів, тим самим у 2008 р. вони відновили свій рекорд.

Взимку багато тварин використовують різні методи виживання: міграція, сплячка, зберігання продуктів харчування.

Одна заметіль здатна принести 39 млн тонн снігу.

Лід – це мінерал.

ВЕРНИ, КАК БЫЛО!

М'яч був у ігровиків з університету Чикаго. Один ігрок прорвався крізь заслони і побіг по полю, ніхто не зміг зупинити його. Бросок м'яча – і ось він уже приземлився на поле противника!

Болельщики кричали в єдином пориві. Члени команди поздравили друг друга. Счет на табло показував на шість очок більше в користь Чикаго.

В суматоху ніхто не помітив чоловіка на полі, який бесідував з чимось з одним з судей. Невідомо, чи став табло показувати на шість очок більше в користь Чикаго. «Стагг знову воює за справедливість», – помітив хтось, але в цих словах звучало і поваження.

Амос Алонсо Стагг був тренером команди Чикаго. Його ігрок тільки що забив гол – м'яч приземлився на території противника, але ігрок порушив правила: в пориві він заступив за черту, і тільки тренер помітив помилку, більше ніхто.

«Ми не заслуговуємо цих очок», – сказав Стагг, вказуючи на табло, – краще програти всі ігри, ніж нечесно виграти одну».

Був ли у чесного чоловіка шанс на виграти в змаганнях в професійному спорті, в американському футболі? В ті роки, коли Стагг тренував команду, вони виграли 273 ігри, і це був рекорд! Журнал «Тайм» повідомив, що Стагг «імігував майже все, що є сьогодні в американському футболі». Радісний

хвилинка на полі, пас вперед, нерівна лінія, вигаданий удар по своїй команді, затримка руху, повільна гра – все це були його ідеї. І всі ці чотири команди ніколи не програли жодній грі! Амос Стагг помер в 1965 році в віці 102 років. Чи була сила правда? Спитайте об цьому у болельщиків команди Чикаго.

Чарльз Миллс

Раскрась, решив примеры.

КУДИ СХОВАТИСЯ ВІД ЛЮТИХ МОРОЗІВ?

БОБРИ Й БІЛОЧКИ

Білки й бобри не впадають у сплячку, але підготовку до зими проводять відповідально. Бобри живуть великими сім'ями, усі разом вони будують поблизу води собі затишні хатинки, поряд з якими складають свою їжу – гілочки з дерев. Також вони харчуються корінням рослин, котрі ростуть у воді.

Цікаво, як білка готується до зими? Руді мешканки лісу не

впадають у сплячку, хоч і проводять багато часу у своїх помешканнях – дуплах, котрі вони облаштовують високо на деревах.

Білка змінює колір своєї шубки з рудого на сіруватий для маскуванню від хижаків. Що ж їсть білочка взимку? На період холодів цей гризун запасається такими пожитками, як жолуді, гриби, горішки та зернятка.

РОЗКАЖЕМО ПРО ВЕДМЕДИКА

Ведмеді заздалегідь облаштовують свій дім. Вони шукають печери, яри, куди зносять листя, гілки, мох, зверху роблять собі м'який матрац з ялинкових гілочок. Коли випадає сніг, ведмідь маскує ведмежу схованку й зберігає в ній тепло.

Ведмеді не роблять запасів їжі, але восени вони дуже активно харчуються горіхами,

рибою, щоб накопичити якомога більше жиру на час зимівлі. Насправді хижак не спить, а дрімає, і в разі необхідності може вийти з барлогу. Саме взимку у ведмедиці з'являються маленькі ведмежатка.

Ось так і зимують тваринки. Одні сплять усю зиму, а інші намагаються не замерзнути й знайти собі їжу.

ПТАШКИ ВЗИМКУ

Цікаво спостерігати за зимівлею дятлів. Дятли можуть як відлітати у теплі краї, так і зимувати в рідних лісах. Зимують вони в дуплах, які самі й видовбують. Дятлів рятують насіння ялинових і соснових шишок. І, незважаючи на невелику кількість їжі, дятли – дуже щедрі птахи і охоче можуть поділитися їжею з іншими пернатими. Дятел може за один прийом їжі з'їсти до 1000 мурах. Дятли – це унікальні пташки, що постійно відчувають голод. Під час добування їжі з-під кори дерев дятли здатні наносити удари по стовбуру зі швидкістю до 25 разів на секунду. Таким чином, за день ця пташка здатна вдарили по дереву майже 1 млн разів. Коли дятел стукає по дереву, він може не переживати за свої очі, в які можуть потрапити дрібні тріски. Річ у тім, що за мить

до наближення до дерева його повіки прикриваються, що є свого роду захисним механізмом. При нанесенні удару дятел застосовує настільки величезну силу, що якби людина зазнала хоча б один такий удар, то вона відразу ж отримала б серйозну травму. Поміляються ті, хто думає, що дятли стукають по дереву виключно в пошуках пожитку. Насправді вони це роблять ще для того, щоб заявити свої права на територію, а також у пошуках пари. По стовбуру дерева дятли пересуваються знизу вгору, допомагаючи собі кігтками на лапах і хвостом. До речі, на хвіст лягає основне навантаження, через що він за рік зменшується приблизно на одну десяту. У дятлів дуже довгий язик з клейким покриттям, який допомагає їм без проблем діставати комах із вузьких отворів.

Знайди доріжку до кожної рибки.

ХТО ПЕРШИЙ?

Взимку обсяги їжі значно скорочуються, саме тому багато звірят починають готуватися до холодів ще з осені, а деякі розпочинають займатися заготівлею харчів з літа. Найпершими збирають запаси гризуни: миші, бурундуки та бабаки.

Уже влітку вони шукають по всьому лісу зернятка, горішки, відкладаючи їх у нірки. Це дає їм можливість усю зиму сидіти у своїй домівці, не виходячи назовні. Майже весь час гризуни сплять, перерива-

ючи сон лише для того, аби підкріпитися.

КОМУ НЕ СТРАШНІ МОРОЗИ?

Лисички, зайці і вовки до морозів практично не готуються, бо проводять зиму в русі – у пошуках їжі. Зайченята лише перевдягаються: змінюють сірий кожанок на білий, щоб хижаки не помічали їх на сніговій ковдрі. Дуже цікаво спостерігати за тим, як звірі готуються до зими, адже у кожного є свої секрети.

ЛИСИЧКИ Й ВОВКИ

Лисички й вовки колір шубки не змінюють, але хутро у них стає більш густим і пухнастим: так легше пережити люті морози. Вовки збираються в зграї, бо їм так значно зручніше виживати взимку. Хитрі лисички шукають будь-які вільні нірки, щоб перепочити й сховатися від заметілі.

COLORS

ЦБЕТА

Read and remember new words.
Прочитай и запомни новые слова.

pink [пинк] – розовый

purple [пё:пл] —
фиолетовый

orange ['ориндж] —
оранжевый

green [грин] —
зеленый

red [рэд] —
красный

brown [браун] —
коричневый

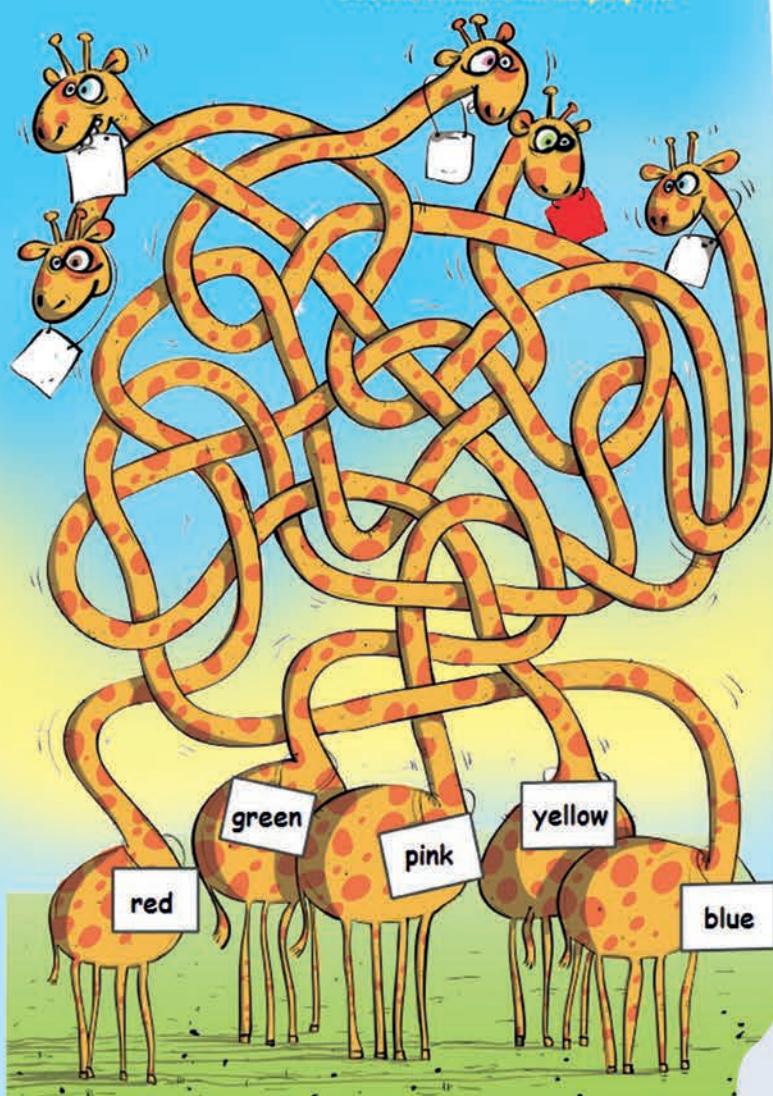
yellow
[‘йеллоу] —
желтый

grey [грэй] —
серый

**white [уайт] —
белый**

black [блэк] —
черный

Color pieces of paper according to the names of colors on giraffes.
Распутай лабиринт и раскрась
листки бумаги в цвета,
обозначенные на жирафах.

Color squares and you will see the picture.

Раскрась квадратики по цифрам и увидишь картинку. Пустые квадраты оставляй нераскрашенными.

Key
17 – Red
18 – Black
19 – Orange
20 – Blue

Search the names of colors.
Найди названия цветов.

m	r	x	b	l	f	u	g	b	c	b	d
z	i	x	f	m	o	u	h	q	n	b	w
k	o	r	a	n	g	e	a	t	o	d	z
p	r	s	r	e	q	b	r	o	w	n	i
r	c	p	e	c	o	q	n	k	t	h	b
v	t	i	d	w	d	m	c	g	q	t	l
h	t	n	n	z	w	h	i	t	e	o	a
g	d	k	q	z	u	q	k	b	s	n	c
g	r	e	e	n	o	f	f	b	m	l	k
c	i	q	e	n	y	e	l	l	o	w	v
j	p	z	d	g	y	d	i	k	d	y	z
x	b	l	u	e	w	y	q	q	j	r	v

green
blue
red

yellow
orange
white

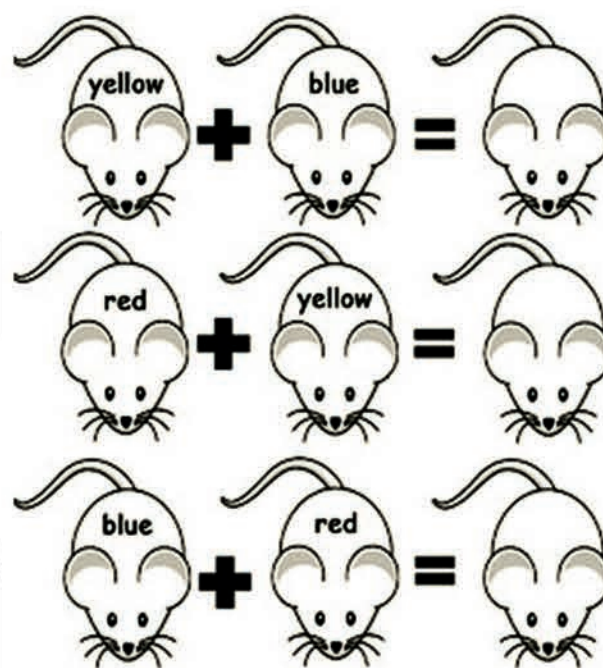
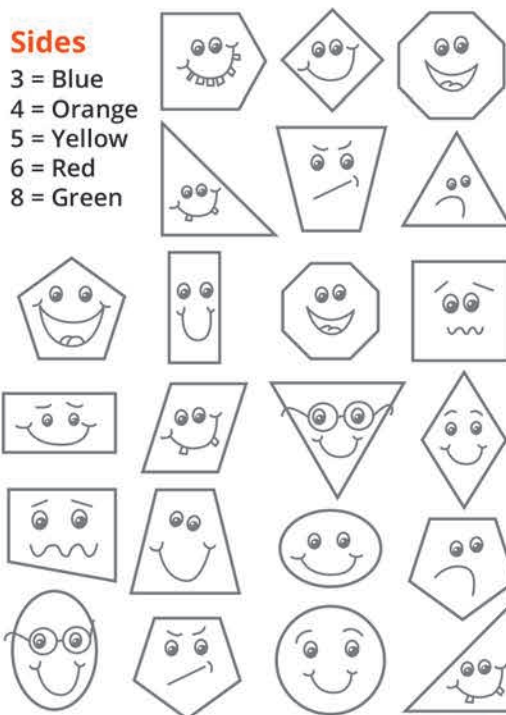
black
brown
pink

Color by sides. Раскрась фигурки в соответствии с количеством углов.

Mix the colors and color. What new color do you see? **Смешай цвета и раскрась. Какого цвета мышка получилась?**

Sides

3 = Blue
4 = Orange
5 = Yellow
6 = Red
8 = Green

[illegible]

A 4x7 grid of circles. The patterns and colors are as follows:
Row 1: Red concentric circles, Red vertical stripes, Red horizontal stripes, Red diagonal stripes (top-left to bottom-right), Red concentric circles, White, White.
Row 2: Red solid, Yellow solid, Green solid, Blue solid, Red solid, White, White.
Row 3: Red concentric circles, Yellow vertical stripes, Green horizontal stripes, Blue diagonal stripes (top-left to bottom-right), Red concentric circles, White, White.
Row 4: Green vertical stripes, Green solid, Blue diagonal stripes (bottom-left to top-right), Blue solid, Red vertical stripes, White, White.

РЕБУСЫ

С Ъ ” ”
у е

ЗИ ,

[illegible]

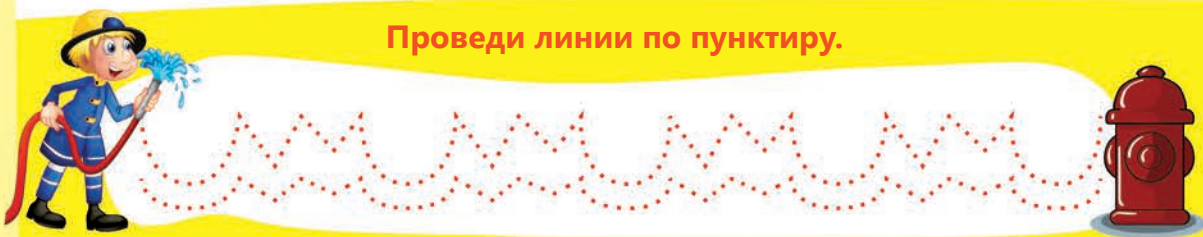
Скільки ключів тут заховано?

КРАПИНА

На обратном пути к пожарной станции далматский дог Крапина гордо сидел в кабине пожарной машины рядом с водителем.

Проведи линии по пунктиру.

ЧЕРЕЗ ВОДИ

Зграя озлоблених псів вороже слідкувала за Кімом. Варто йому було ледь поворушитися, намагаючись послабити ланцюги і міцні мотузки, як собаки починали гарчати.

Кім знав: будь-яка спроба втекти марна. Неможливо було пройти повз цих навчених псів. Бандити зв'язали його мотузкою і ланцюгами. Вони хотіли бути впевнені, що хлопець не втече.

Кім був невинним китайським хлопцем, котрого захопили з метою викупу. Він знав про цих бандитів. Змалечку Кім чув про злочини і розумів: милості від них не дочекаєшся. Вони могли вбити його в будь-який момент.

Кім зник у складних ситуаціях покладатися на Бога і просити в Нього допомоги. Ось і тепер хлопець молився.

Несподівано перед ним з'явився приємний молодий чоловік. Кім з острахом подивився на собак, очікуючи, що вони кинуться на незнайомця і розірвуть на шматки. Проте тварини просто спостерігали за незнайомцем, нібито нічого не трапилося.

Незнайомець підійшов до безпомічного юнака і почав звільняти його від ланцюгів та мотузок. Чоловік потім сказав: «Іди за мною». Кім пройшов повз собак. Дивно, але тварини, здається, так нічого і не помітили.

Потім Кім та його рятівник підійшли до річки. Входячи у воду, незнайомець промовив: «Іди за мною!» Хлопчик переживав, чи зможуть вони перейти річку.

Цей екзаме́н віри Кім запам'ятав на все життя.

Переходячи річку, хлопчик зауважив, що вода залишалася йому по коліна.

Коли вони нарешті стояли на іншому боці річки, незнайомець вказав на стежину, що веде в гори. «Іди цією стежкою», — сказав він.

Кім вирушив у дорогу і несподівано опинився один на звивистій дорозі. Незнайомець зник. Кім ішов стежкою, яку йому вказав незнайомець.

Стежина привела хлопця просто до церкви у Китаї, де він і розповів про те, що з ним сталося.

А зараз я розповідаю вам цю історію, юні друзі, запевняючи в тому, що у нас є друг, до якого ми можемо звертатися в будь-який час, — наш особистий ангел — охоронець.

Інез Сторі Карр

СЫНОВЬЯ

Две женщины брали воду из колодца. Подошла к ним третья. И старенький старичок на камушек отдохнуть присел.

Вот говорит одна женщина другой:

— Мой сынок ловок да силен, никто с ним не сладит.

— А мой поет, как соловей. Ни у кого голоса такого нет, — говорит другая.

А третья молчит.

— Что же ты про своего сына не скажешь? — спрашивают ее соседки.

— Что ж сказать? — говорит женщина. — Ниче-

го в нем особенного нет. Вот набрали женщины полные ведра и пошли. А старичок — за ними. Идут женщины, останавливаются. Болят руки, плещется вода, ломит спину.

Вдруг навстречу три мальчика выбегают.

Один через голову кувиркается, колесом ходит — любуются им женщины. Другой песню поет, соловьем заливается — заслушались его женщины. А третий к матери подбежал, взял у нее ведра тяжелые и потащил их.

Спрашивают женщины старичка:

— Ну что? Каковы наши сыновья?

— А где же они? — отвечает старик. — Я только одного сына вижу.

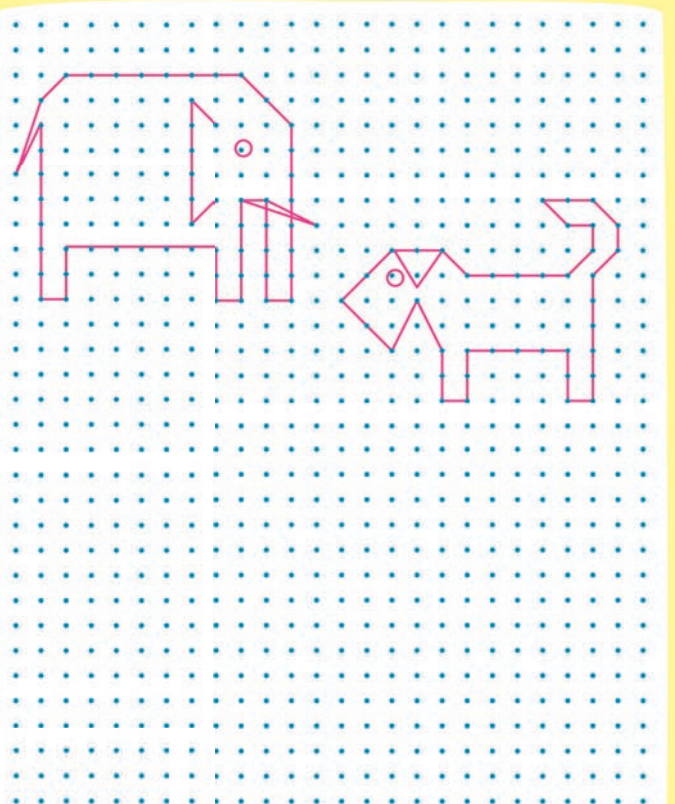
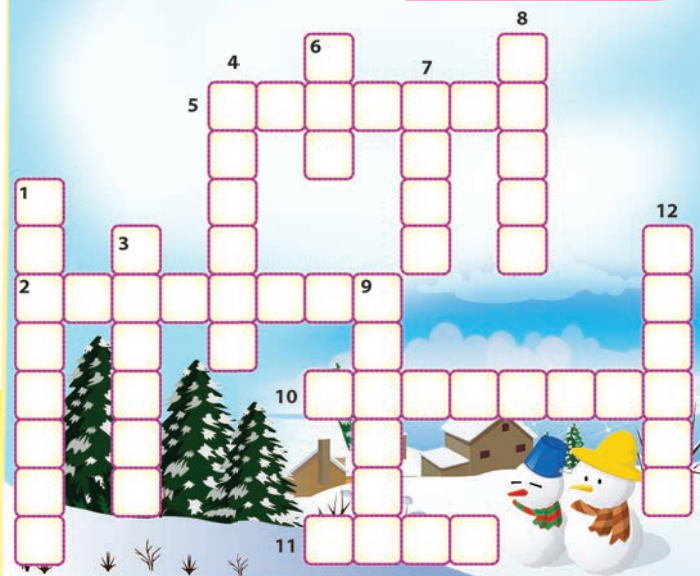
В.А. Осеева

Найди лишнее в каждой строчке и обведи в кружок.

ЗИМНИЙ КРОССВОРД

- 1 Растет она вниз головою, Не летом растет, а зимою. Но солнце ее припечет — Заплачет она и умрет.
- 2 На морозе не дрожу, Нос морковкою держу, Но не жалуюсь, привык. Как зовусь я?..
- 3 Кто зимой метет и злится, Дует, воет и кружится, Стелет белую постель? Это — снежная...
- 4 Проработав целый день, Намела гору метель. Что за горка? Как зовется? Вам ответит мне придется.
- 5 Красногрудый, чернокрылый, Любит зернышки клевать, С первым снегом на рябине Он появится опять.
- 6 Зимнее стекло Весною потекло.
- 7 В белом бархате деревня — И заборы, и деревья. А как ветер нападёт, Этот бархат опадёт.
- 8 Скачет по лесу то взад, то вперед, Воет, гудит и деревья трясёт.
- 9 Дождались зимы друзья: По реке бегут, скользят. Лед срезают, как ножи, Выполняя виражи.
- 10
- 11
- 12 По счету первым он идет, С него начнется новый год. Открой скорее календарь, Читай! Написано — ...

Ліда Колош

Вероніка Дусь

Катерина Бойчун

Адріан Чухраль

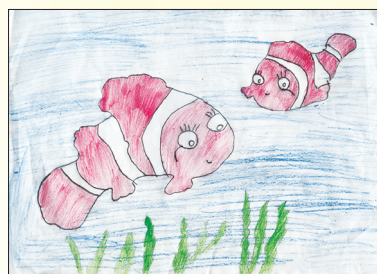
Тетяна Навальна

Яна Чугай

Полліанна Колош

Іван Пилипчук

Ліза Федотова

Богдана Винниченко

Євген Озерський

Даша Портнягіна

Роксолана Шевченко

Ілона Ющенко

Софія Захарченко

Тимур Зубель

Вечірні історії

Пн - Пт
20:50

Щоб сон був міцним та здоровим

Дивіться телеканал «Надія» в кабельних мережах, Інтернет, на моб. додатках і на супутнику ASTRA 4A

Норе.UA
телеканал Надія

Заур Ельдаров

Вікторія Кот

Вероніка Дусь

Ліза Попова

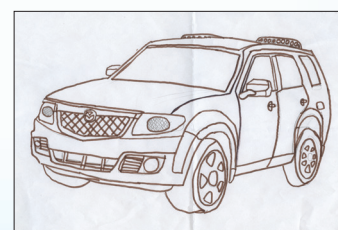
Вероніка Петрук

Діана Пилипчук

Владислав Білоусов

Азал Ельдаров

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали: Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

